

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra CHRISTIANE

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908712899232/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

CHRISTIANE

Kisten stod ude i den lille Lo bag Huset; det var sidst i Juli Maaned, saa Forraadnelsen var indtraadt straks efter Døden.

— Vi kommer vist til at lægge Christiane om i Loen! havde Maren sagt. Rasmus mente det samme, og saa var Liget blevet anbragt dér omme paa et Par Fjæle, der laa fra Huggeblokken hen over Høvløbænken. Der blev sat en Hængelaas for Døren; og Forældrene gik til deres Arbejde.

De hjalp til med Rughøsten oppe paa Gaarden. Han mejede og hun bandt. Det gik flinkt nok fra Haanden. De havde Akkord, og Begravelsen vilde jo straks koste et Par Kroner ekstra.

Da Folkene sad paa Grøftkanten ude i Marken og spiste deres Mellemmad, gik Maren hen til Forvalteren.

— Hun vilde da gerne ha' noget Forskud baade for sig og for Rasmus.

— Nej, det kunde Forvalteren ikke inklade sig paa! De rendte allesammen hér og vilde ha' Forskud! Men han var ligesaa klog som et Menneske og indlod sig ikke paa de Dele. De skulde vel ud og smide Pengene væk til det Skidt og Fjas derude paa Fugleskydningen i Fredsskoven?

— Aa nej, det havde de nok ellers ikke tænkt paa.

— Hvad skulde de da bruge det Forskud til?

— Jo—o, det var til Christiane.

— De gjorde sgu bedre i at sende den lange Tås paa Arbejde, end lade hende gaa og smøle Tiden væk derhjemme.

— Jamen hun ha'de da været saa svært klejn hele Sommeren, og Doktoren ha'de skrevet efter en farlig Bunke Me-